

(... συνέχεια από το προηγούμενο)

Από τη μία πλευρά κυριάρχησε μια λογική στην οποία βάρυνη η ηγεμονία εκπροσώπησης συμφερόντων κυρίως μηχανικών αυτοαπασχολούμενων και δημόσιων υπαλλήλων παλαιότερης πολιτικοποίησης στην αριστερά, η οποία έλεγε ότι δεδομένης της αδυναμίας να βγουν κινητοποιήσεις η Ριζοσπαστική Αριστερά μπορεί και πρέπει να αναπαράγεται κυρίως ως δύναμη διόρθωσης προς τα Αριστερά, του γραφειοκρατικού συντηχισμού στο ΤΕΕ αποδεχόμενη την δραστηριοποίηση «θεσμικού τύπου» μέσα στην Αντιπροσωπεία και υποστέλλοντας έντονα την κριτική σε λογικές του «λιγότερο κακού», υποτιμώντας την σημασία της αντικαπιταλιστικής στόχευσης κλπ. Η γραμμή αυτή συμπληρώθηκε εξαιτίας και της σύγκλισης δυνάμεων γύρω από το σχέδιο ΣΥΡΙΖΑ θέτοντας ως όριο την αντινεοφιλελεύθερη πάλη και θολώνοντας με καταστροφικές συνέπειες την εκτίμηση γύρω από την παράταξη του κ. Αλαβάνου και την προεδρία του στο ΤΕΕ. Η γραμμή αυτή επέμενε διαρκώς και πίεζε για συμβιβασμούς στο περιεχόμενο της παρέμβασής του χώρου με τη λογική ανάπτυξης διευρυμένων συμμαχιών, συμβιβασμοί που απουσία κινήματος κατέληγαν διαρκώς και στη αποτυχία αλλά και στην αποδυνάμωση του χώρου (βλέπε επιμονή στο διεκδικητικό πλαίσιο για το Ασφαλιστικό όπως αυτό αποτυπώθηκε με την απόφαση της Αντιπροσωπείας του 2003).

Στον αντίποδα, κυριάρχησε μια επίσης αδιέξοδη γραμμή, μεταξύ μιας μονόπλευρης απεύθυνσης με οξύ εργατίστικο χαρακτήρα - αναντίστοιχο με την κοινωνική κατηγορία των εργαζόμενων μηχανικών, συνδυσμένη με μια πολιτική αρνητικής περιχαράκωσης απέναντι στις εξελίξεις στην Αριστερά, φοβική απέναντι σε επιθέσεις μη τυχόν εμφανιστεί η αντικαπιταλιστική αριστερά ενωτικά μαζί με άλλες ριζοσπαστικές αλλά όχι πολιτικά ξεκάθαρες δυνάμεις. Στη γραμμή αυτή βάρυνη η ηγεμονία εκπροσώπησης συμφερόντων κυρίως νέων μηχανικών και η πολιτικοποίηση μιας γενιάς αγωνιστών προερχόμενης από το φοιτητικό κίνημα της μετά το '89 εποχής που αποπειράθηκε να ορίσει την παρέμβασή του σε τομή με τον επίσημο εργατικό συνδικαλισμό και ταυτόχρονα να επικεντρώσει σε μια πολύ στενή αντίληψη για τον ταξικό προσδιορισμό της κοινωνικής κατηγορίας των μηχανικών. Σημαντική αρνητική συνέπεια αυτής της λογικής ήταν η απόρριψη της πρότασης να στηριχθεί από όλες τις δυνάμεις υποψηφιότητα για την διοικούσα επιτροπή του ΤΕΕ που αν ευοδώνονταν, αφενός θα συγκροτούσε και θα σφυρηλατούσε την ενωτική συμπόρευση ακόμα περισσότερο, αφετέρου θα έβαζε εμπόδιο στην ευκολία με την οποία σχηματίστηκε η σημερινή πλειοψηφία στην διοίκηση και που μετέτρεψε με ευθύνη του ΣΥΝ το ΤΕΕ προέκταση της βούλησης του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της ένθεν και ένθεν ανεργάτιστης αντιπαράθεσης ήταν η σύγκρουση γύρω από την αναγκαιότητα στήριξης του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών που στον αντίποδα αυτής της λογικής προβάλλονταν η αναγκαιότητα ίδρυσης ενός Σωματείου Μισθωτών Μηχανικών. Αντί ο πλούτος των κοινωνικών εκπροσωπήσεων στη σύνθεσή του να

να αλλάξουμε σελίδα ... ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΕΝΩΤΙΚΗ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΣ (μέρος 2 από 4)

συμβάλλει στην ορθότερη ανάλυση των χαρακτηριστικών ενός μικροαστικού στρώματος σε μετάβαση (μισθοτοποίηση - υπαλληλοποίηση) και να βάζει πλάτη στην επί της ουσίας συνδικαλιστική οργάνωσή του σε ανεξαρτησία από επιμελητηριακές λογικές, είχαμε την διαίρεση των κοινωνικών εκπροσωπήσεων και στην απόπειρα αντιπαράθεσης των σχεδίων που αρθρώνονταν γύρω από αυτές, αναδύονταν οι πιο παροξυμένες και κατά συνέπεια πιο προβληματικές εκδοχές τους. Τελικά ούτε ποτέ στάθηκε δυνατή η ίδρυση ενός σωματείου μισθωτών μηχανικών διότι όσοι το επικαλούνταν κυρίως δεν διέθεταν τέτοιες κοινωνικές εντάξεις ούτε η έκφραση του σωματείου μισθωτών τεχνικών χαρακτηρίστηκε από μια λογική που αντιλαμβάνεται μονόπλευρα τους μηχανικούς ως κομμάτι της εργατικής τάξης διότι από τη στιγμή υπογραφής ΣΣΕ, το σωματείο στη ανάγκη να απαντήσει σε πραγματικές αντιθέσεις εξαναγκάστηκε να αντιμετωπίσει με πολύ πιο γειωμένο τρόπο τη ταξική πραγματικότητα που ορίζει τα τμήματα των μισθωτών μηχανικών που κατά πλειονότητα αυτών τα συμφέροντα εκπροσωπεί.

Μέσα σε αυτό το προβληματικό πεδίο κληθήκαμε στις τελευταίες εκλογές του ΤΕΕ το 2006 να πάρουμε θέση. Και η επιλογή που πήραμε με την εμφάνιση του ψηφοδελτίου «Αριστερός Αντίλογος στο ΤΕΕ» αποπειράθηκε να απαντήσει στα ζητούμενα της περιόδου με το να κρατήσει αποστάσεις και από τις δύο προτάσεις που τότε πρόβαλαν διατεθειμένες να συγκρουστούν μέχρι τέλους και κυρίως να εκμεταλλευτεί το μεσοδιάστημα συσσωρεύοντας όρους μέχρι να μπορεί να τεθεί πιο δημιουργικά ξανά μια ενωτική πρόταση. Όρους κοινωνικούς, κυρίως σε αναφορά με την ανασυγκρότηση της δυνατότητας κινητοποίησης ενός τμήματος της εργαζόμενης πλειοψηφίας των μηχανικών, όρους ανάγνωσης της κοινωνικής υπόστασης του στρώματος, όρους μεθοδολογίας για το πώς ιεραρχούνται τα μέτωπα στους εργαζόμενους μηχανικούς, εμπειρία για το πώς πρέπει να τίθενται τα ζητήματα στο ΤΕΕ πώς παρεμβαίνουμε για να ακυρώνουμε κομμάτια της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, για να τροποποιείται ο συσχετισμός κλπ.

Κλείνοντας αυτή τη περίοδο ο απολογισμός που κάνουμε σε αναφορά με τους παραπάνω στόχους είναι θετικός και παρ' όλες τις μικρές μας δυνάμεις θεωρούμε ότι συμβάλαμε και εμείς καθοριστικά ώστε το διάστημα που μεσολάβησε από τις τελευταίες εκλογές στο ΤΕΕ μέχρι σήμερα να οριστεί ως μια περίοδος πολιτικά πολύ πιο δημιουργική και συνεργατική για όλες τις δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στους μηχανικούς από κάθε άλλη περίοδο καταγράφοντας επί της ουσίας πολύτιμη δουλειά στη βάση μέσα από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, αδρανοποιώντας άχρηστα δίπολα ιδεολογικοπολιτικής αντιπαράθεσης, βάζοντας καλές βάσεις για την από εδώ και πέρα παρέμβαση βαθαινοντας τη συνεννόηση και τη κοινή δράση σε όλα τα επίπεδα, νοηματοδοτώντας την παρουσία μας μέσα στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ. (συνεχίζεται...)